

ชุดที่ 7 เล่มที่ 3

กุญแจใจ

นิตยสารที่ปลุกใจคุณ!

สิ่งที่เราเรียนรู้จาก
วอลท์ ดิสนีย์

จากใจผู้ปกครอง

10 วิธีเพื่อปลุกใจให้รักการเรียน

ไม่มีวันแก่เกินเรียน

3

สิ่งที่เราเรียนรู้จาก
วอลท์ ดิสนีย์

4

ประสบการณ์
หรือการศึกษา
สิ่งใดช่วยให้คุณได้งานทำ

6

การศึกษาแบบองค์รวม

8

จากผู้ปกครอง
10 วิธีเพื่อตั้งใจให้รักการเรียนรู้

10

ไม่มีวันแก่เกินเรียน

12

ข้อควรคิด
อย่าเลิกเรียนรู้

ในฐานะที่เป็นคุณแม่ลูกหก เป็นคุณยายคุณย่าของหลานสิบเอ็ดคน เป็นคุณครูมีประกาศนียบัตรการสอนหนังสือที่บ้าน และปัจจุบันสอนเด็กออทิสติก ด้วยวิธีการหลากหลาย การศึกษาจึงเป็นหัวข้อที่ใกล้ใจฉันเสมอ ฉันชื่นชอบการค้นพบวิธีใหม่ๆ และนวัตกรรมในการสอนเด็กเสมอ ฉันชื่นชอบที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงทักษะให้ทันเหตุการณ์ด้วย

เมื่อค้นคว้าหัวข้อการศึกษา ฉันพบบทความมากมายเรื่องวิธีให้การศึกษา หรือรับการศึกษา เรื่องราวของผู้คน ทั้งๆ ที่มีอุปสรรคในชีวิตส่วนตัว การเงิน หรือสภาพแวดล้อม ก็หาทางรับการศึกษาที่จำเป็นและต้องการจนได้ เพื่อให้ความฝันกลายเป็นจริง

วอลท์ ดิสนีย์ เป็นหนึ่งในบุคคลเหล่านั้น (หน้า 3) และ โนล่า ออคส์ (หน้า 10) เป็นอีกคนหนึ่ง เรื่องราวของเขาตลใจฉัน ไม่ว่าเราจะมีสภาพแวดล้อม ความสามารถ อายุ หรือวิถีใดที่เราเลือก เพื่อให้การศึกษาแก่ตัวเอง ทั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ สิ่งสำคัญที่สุดคือ เรียนรู้ต่อไป

ฉันหวังว่าเรื่องราวและบทความในกฏูญแจใจฉบับนี้ จะช่วยจุดประกายการรักเรียนในตัวคุณ และเป็นกำลังใจให้แก่คุณ ว่าที่ไหนมีความตั้งใจเรียนที่นั่นก็จะมีหนทางเสมอ

คณะผู้จัดทำกฏูญแจใจ

ฉบับ
ออกแบบ

ชุดที่ 7 เล่มที่ 3
ยูเอ็ม กราฟ

อีเมลล์

info.thaifamily@gmail.com

Copyright © 2015 by Motivated
สงวนลิขสิทธิ์

สิ่งที่เราเรียนรู้จาก วอลท์ ดิสนีย์

ปรับเปลี่ยนจากเว็บบริฟรินท์

ชีวิต และผลงานของ วอลท์ ดิสนีย์ แสดงให้เห็นจินตนาการและการฝันใหญ่ แต่เขาแสดงให้เห็นด้วยว่า การฝันใหญ่ยังไม่พอหรอก การทำงานหนักและความมุ่งมั่นคือกุญแจไขไปสู่การฝันฝ่าอุปสรรคในเส้นทางชีวิต เช่นเดียวกับคนอื่นๆ อีกหลายคน ผู้ซึ่งฝันฝ่าอุปสรรคที่ดูเหมือนเอาชนะไม่ได้สุดๆ

การศึกษาอย่างเป็นทางการของดิสนีย์ ลั้นสุดที่เกรดแปด และการศึกษาของเขาก่อนหน้านี้ก็ขาดช่วงบ่อยครั้ง บางคนแนะนำว่าดิสนีย์ต้องเปลี่ยนงานอยู่เรื่อย และต้องดิ้นรนกับการเรียน เนื่องจากโรคมะเร็งลิ้น บ่อยครั้งเขาถูกรวมไว้ในรายชื่อบุคคลผู้มีชื่อเสียงที่เป็นโรคมะเร็งลิ้น อย่างไรก็ตาม มีหลักฐานที่เชื่อถือได้น้อยมาก ซึ่งยืนยันว่าเป็นจริง แต่เป็นไปได้มากกว่าว่าผลการเรียนที่แย่ สืบเนื่องมาจากการถูกบังคับให้เข้าชั้นโดยใช้เหตุหรือการถูกดึงตัวไปทำงาน และเหนื่อยล้าจากการทำงานให้คุณพ่อของเขา จนผลอยหลับในชั้นเรียนบ่อยๆ

ทั้งๆ ที่เขาขาดการศึกษาอย่างเป็นทางการ ดิสนีย์ไม่เคยเลิกเรียนรู้ เขาอ่านหนังสือและสอนตัวเองถึงขบวนการสร้างหนังการ์ตูน เขาทำการทดลองไม่หยุดหย่อน และพยายามปรับปรุงทักษะของเขา เขาแสดงให้เห็นว่าเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จทั้งๆ ที่ดำเนินอยู่บนเส้นทางแตกต่างไปจากที่คาดหมายไว้ หรือเจอทางเลือกที่ต่างจากการเข้ามหาวิทยาลัย อาทิเช่น เรียนด้วยการเป็นช่างฝึกหัด

แต่เขาทราบถึงคุณค่าการเรียนรู้จากความขำนาญของผู้อื่น โดยกล่าวว่า “คุณเพียงแค่อยอมรับว่าคุณเองไม่ทราบอะไร แล้วคุณจะพบผู้คนที่กระหายจะป้อนข้อมูลให้คุณ”

สมัยที่เป็นเด็กหนุ่ม เขาทำงานส่งหนังสือพิมพ์ เขากล่าวว่า “ผมไม่เสียใจที่ทำงานแบบนั้น... ผมจำไม่ได้ด้วยซ้ำว่านั่นเคยทรมานใจผม คือ ผมจำไม่ได้เลยว่าผมเคยไม่มีความสุขในชีวิต ผมนึกย้อนกลับไป ผมทำงานมานานแล้ว ผมมีความสุขตลอดเวลา ผมตื่นเต้น ผมทำสิ่งต่างๆ”

จากความล้มเหลวของ Laugh-O-Grams เขากล่าวว่า “ผมล้มเหลว... ผมคิดว่าสำคัญที่จะมีความล้มเหลวอย่างหนัก เมื่อยังหนุ่มสาว... ผมได้เรียนรู้อย่างมากจากสิ่งนั้น”

“ความยากลำบากทั้งหมดที่ผมประสบในชีวิต เรื่องยุ่งยากและอุปสรรคต่างๆ ช่วยเสริมสร้างผม... คุณอาจไม่ตระหนัก เมื่อมันเกิดขึ้น แต่ความรู้สึกผิดหวังอาจเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในโลกสำหรับคุณก็ได้”

“ส่วนหนุ่มสาวปัจจุบันนี้ ผมขอบอกว่า เชื่อในอนาคต โลกจะดีขึ้นเรื่อยๆ ยังมีโอกาสมากมาย น่าสนุกที่จะทำสิ่งที่เป็นไปไม่ได้” ■

ประสบการณ์หรือการศึกษา สิ่งใดช่วยให้คุณทำได้งานทำ

โดย แคลร์ แบริดลีย์ ปรับเปลี่ยน

ผาดูเค้าโครงเรื่องนี้กันหน่อย บ๊อบและโจ ทั้งสองสมัครงานที่เดียวกัน แต่แต่ละคนผ่านการสัมภาษณ์เป็นอย่างดี แต่บ๊อบมีประสบการณ์ 15 ปี และไม่มีปริญญา ส่วนโจเพิ่งจบมาจากมหาวิทยาลัยใหม่ๆ โดยไม่มีประสบการณ์ ใครได้งานคำตอบคือแล้วแต่ ต่อไปนี้เป็นองค์ประกอบบางอย่างให้พิจารณา เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการศึกษาและประสบการณ์

สายอาชีพ

มีอาชีพบางอย่างซึ่งประสบการณ์เหนือกว่าการศึกษา และมีบางอย่างที่กลับกัน เช่น การขาย การมีประวัตินำเงินเข้าบริษัท จะเหนือกว่าปริญญาใดๆ เช่นเดียวกันกับสายเทคโนโลยีระดับสูง ปริญญาใหม่

จากมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วยพัฒนาการล่าสุด อาจช่วยให้คุณเหนือกว่าคนที่มีประสบการณ์ในสายอาชีพของคุณ สายวิชาชีพแขนงงานก่อสร้าง จะให้ความสำคัญกับประสบการณ์ เหนือกว่าการศึกษา ด้วยเหตุผลที่ประจักษ์ชัด สายอาชีพที่คุณเลือกจะกำหนดว่าการศึกษาและประสบการณ์มีผลต่อกันอย่างไร

ชื่อเสียง

ไม่ใช่ประสบการณ์หรือการศึกษาทุกอย่างที่สร้างความเท่าเทียมกัน ปริญญาจากโรงเรียนชั้นสูงในสาขาของคุณ จะเปิดโอกาสให้เพียงเพราะชื่อเสียง ปริญญาจากมหาวิทยาลัยที่ชื่อเสียงด้อยกว่า จะไม่ช่วยคุณมากนัก คุณได้ปริญญาขณะที่ทำงานเต็ม

เวลาหรือเปล่า นั่นทำให้คุณมีชื่อเสียงว่าเป็นคนทำงานหนักและอุทิศตน ผู้เต็มใจเสียสละ เป็นชื่อเสียงที่จะช่วยคุณ เมื่อคุณไปสัมภาษณ์งาน

เมื่อพูดถึงประสบการณ์ ชื่อเสียงก็สำคัญมากพอกัน การทำงานสัปดาห์ละ 40 ชั่วโมง เป็นเวลา 15 ปี จะไม่ช่วยให้คุณได้คะแนนอะไร คุณเพิ่มผลสำเร็จของบริษัทอย่างไร คุณมีนวัตกรรมใหม่ คุณได้รับรางวัล สร้างธุรกิจใหม่ ส่งเสริมบริษัทหรือไม่ ชื่อเสียงมีความสำคัญ ทั้งในเรื่องการศึกษาและประสบการณ์

นโยบายบริษัท

ยกตัวอย่างเช่น บ็อบมีประสบการณ์ 15 ปีสมัครงานในบริษัทของเขา เป็นการเลื่อนขั้นในบริษัทซึ่งเขาเชื่อมั่นว่าเขามีคุณสมบัติเหมาะสม ขาวที่น่าเศร้าสำหรับบ็อบก็คือ ตำแหน่งนั้นอาจเป็นของใจผู้ซึ่งเพิ่งจบมาใหม่ๆ โดยไม่มีประสบการณ์เลย บางบริษัทอาจอนุญาตให้คุณใช้ประสบการณ์แทนการศึกษาจากมหาวิทยาลัย แต่บางบริษัทมีนโยบายที่เข้มงวดกว่า ด้วยข้อกำหนดให้มีปริญญา โดยไม่มีสิ่งอื่นแทนที่ได้ บ็อบอาจเป็นผู้สมัครที่เก่งที่สุดแต่นอกเสียจากว่าเขาไปเรียนต่อ เขาก็จะต้องทำงานเดิมๆ นอกจากนี้ ขอให้สังเกตว่าอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่น การศึกษา และการดูแลสุขภาพ กำหนดการศึกษาที่มีคุณสมบัติสำหรับวุฒิปริญญาตรีเป็นประจำ

เจิน เจิน เจิน

ในช่วงยี่สิบสามสิบปีที่ผ่านมา ลูกจ้างที่จบปริญญาตรีรายได้ประมาณ 77% มากกว่าผู้ที่มีเพียงประกาศนียบัตรมัธยมปลาย นี่เป็นการส่งเสริมการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยอย่างยิ่ง นอกจากนี้ มีรายงานว่ามีผู้ที่มีปริญญาว่างงานน้อยกว่า คือ 4.4% สำหรับคนงานระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า 10.8%

สำหรับผู้ที่มีเพียงประกาศนียบัตรมัธยมปลาย

นี่หมายความว่า คุณควรจะมีสมัครเรียนที่มหาวิทยาลัยใกล้ที่สุดอย่างนั้นหรือ เดียวก่อนหนี้เงินกู้เพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยที่ผู้สำเร็จการศึกษาต้องดิ้นรนที่จะชำระเงินกู้จำนวนมากขึ้น ค่าเล่าเรียนหนึ่งปีในโรงเรียนเอกชนสูงถึง 29,000 ดอลลาร์ โดยที่การศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลถูกกว่า 8,600 ดอลลาร์ ขอให้พิจารณาสายอาชีพของคุณ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และการเงินของคุณอย่างถี่ถ้วน ก่อนที่จะตัดสินใจ

ทางแก้

ดังนั้นจะทำอะไรดี ถ้าคุณขาดการศึกษาหรือประสบการณ์ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย การฝึกงานเสนอโอกาสดีเยี่ยมด้านประสบการณ์ และแสดงให้เห็นว่าคุณเต็มใจทุ่มเทให้กับงานอาชีพ เช่นเดียวกับที่การอาสาช่วยงาน ซึ่งเพิ่มพลังให้กับประวัติของคุณ มองหาตำแหน่งที่จะเสนอประสบการณ์ที่จำเป็น ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่ในงานในสายอาชีพของคุณ

ถ้าประวัติของคุณขาดเครดิตการศึกษา แต่คุณไม่สามารถเรียนต่อปริญญาอีกสี่ปี ขอให้มองหาที่เรียนในสายอาชีพของคุณ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณทุ่มเทให้กับงานอาชีพ และมองการณ์ไกล ทักษะด้านเทคโนโลยีเป็นที่ต้องการอยู่เสมอ มีมหาวิทยาลัย (ของรัฐ) หลายแห่งสอนและให้ประกาศนียบัตรออนไลน์

ท้ายที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบประสบการณ์กับการศึกษาก็ไม่มีผู้ชนะที่ชัดเจน ถ้าคุณมองหางาน ก็หาทางเสริมสร้างส่วนที่คุณยังขาดอยู่ แล้วคุณก็จะชนะทั้งบ็อบและเจินอย่างแน่นอน ■

การศึกษา แบบองค์รวม

เว็บไซต์ที่ ข้อความที่หยาบขมา เปลี่ยน

ถึองพิจารณาความท้าทายยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิต คุณจำเป็นต้องทราบอะไรบ้าง เพื่อฟันฝ่าอุปสรรคที่เผชิญหน้า ลองพิจารณาความสำเร็จยิ่งใหญ่ที่สุดของคุณ คุณจำเป็นต้องทราบอะไรบ้าง เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จเช่นนั้น แล้วถามตัวเองว่า สิ่งเหล่านี้ที่ฉันต้องรู้ มีสักกี่อย่างที่ฉันเรียนในโรงเรียน

เมื่อหลายพันปีก่อนที่จะมีโรงเรียน มีกลุ่มคนในสังคมที่สอนเกี่ยวกับการผจญภัยที่ยิ่งใหญ่ของการเป็นมนุษย์ รวมทั้งเรื่องทุกข์ร้อนใจและความยากลำบาก ความท้าทาย และเส้นทางที่เป็นไปได้อันมหาศาลสำหรับความดั่งามของมนุษย์ แม้แต่ความยิ่งใหญ่ คนกลุ่มนี้คือครอบครัวในวงกว้าง ชุมชน เผ่า หรือกลุ่มคนที่มีความสนใจเหมือนกัน และนับถือศาสนาเดียวกัน ส่วนใหญ่แล้วกลุ่มเหล่านี้อันตรายหายไป หรือไม่ก็แบ่งแยกไว้เป็นส่วนส่วนในชีวิตผู้คน

ปัจจุบันคือวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่นิยมกันเสียมากกว่า ได้แก่ สื่อ ดนตรี โรงเรียน และเพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งคนหนุ่มสาวเรียนรู้ว่าการเป็นมนุษย์หมายถึงอะไร แต่วัฒนธรรมแบบนี้มีวัตถุประสงค์ของมันเอง

ถ้าบึงมีการศึกษาแบบองค์รวม

มีผู้ปกครองจำนวนมากขึ้นที่ตระหนักว่าการเรียนรู้ด้านวิชาการเท่านั้นไม่เพียงพอ เขาเล็งเห็นว่าหนุ่มสาวในชุมชนได้รับผลเสียจากการไม่ได้เรียนรู้สิ่งที่จำเป็น เพื่อกลายเป็นพลเมืองที่ดี และสังคมก็ได้รับผลเสียเช่นกัน

ผู้ปกครองวิตกกังวลเกี่ยวกับผลกระทบเชิงลบทางสังคม ซึ่งมีต่อบุตรหลาน ผู้ปกครองเล็งเห็นว่าตนเองมีแรงชักจูงต่อพฤติกรรม ความสัมพันธ์ และทัศนคติของบุตรหลาน น้อยกว่าสื่อและแคมเปญการตลาด ซึ่งเล็งเป้าไปที่บุตรหลานของเขาโดยตรง ยังผลให้มีความกดดันต่อความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง และการนับถือตัวเอง ความกดดันดังกล่าวบ่งบอกออกมาดังต่อไปนี้

- การแข่งขันที่ทวีคูณขึ้น ในหลายแง่มุมของชีวิตทางสังคมของเด็ก เช่น กีฬา กิจกรรมนอกโรงเรียน และที่แน่นอนคือการเรียนหมกมุ่นเกินควรกับ “ภาพลักษณ์” นับตั้งแต่รูปร่างเรื่อยไปจนถึงเสื้อผ้า
- การใช้กำลังรุนแรงในรูปแบบต่างๆ นับตั้งแต่ทางร่างกาย เรื่อยไปจนถึงทางจิตใจและอารมณ์ความรู้สึก
- การใช้ยาเสพติด และดื่มแอลกอฮอล์
- ขาดความห่วงใยต่อผู้อื่นและสังคมในวงกว้าง

นอกจากนี้ ผู้ปกครองวิตกกังวลที่บุตรหลานพัฒนาทัศนคติการเรียนรู้เชิงลบ ผู้ปกครองระลึกถึงลูกสมัยที่ยังเล็กและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ทว่าการเรียนรู้กลายเป็นสิ่งน่าเบื่อที่จำเป็นต้องทำ ซึ่งผลักดันด้วยการให้รางวัลและการทำโทษ บ่อยครั้งก็ขาดความหมายโดยตรงในชีวิตบุตรหลาน

ปัญหาทางสังคมทวีคูณขึ้น และผู้ปกครองหลายคนนึกสงสัยว่าเขาทำอะไรได้บ้าง เพื่อสอนบุตรหลานให้ดำเนินชีวิตที่มีความหมายและห่วงใยผู้อื่น

เด็กจำเป็นต้องเรียนรู้อะไรบ้าง

เด็กต้องพัฒนาความสามารถด้านวิชาการ รวมทั้งความสามารถและคุณสมบัติอื่นๆ

เด็กต้องเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง ถ่ายทอดให้เด็กทราบว่าเขาควรค่าที่จะทำความรู้จัก นั่นคือพื้นฐานของการเคารพนับถือตนเองอย่างถูกต้อง เด็กจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างสัมพันธภาพที่ดีในเชิงบวก ทว่าสถานศึกษาอุทิศเวลาหรือแหล่งปัจจัยให้กับการเรียนรู้เช่นนี้น้อยมาก หรือไม่มีเลย

นอกจากนี้ เด็กต้องเรียนรู้ที่จะมีความยืดหยุ่น ความยืดหยุ่นคือพื้นฐานในการฟันฝ่าความยาก

ลำบาก เผชิญหน้าความท้าทาย และความสำเร็จระยะยาวในทุกสาขา

ท้ายสุด การสอนเด็กให้เล็งเห็นความงามในสิ่งเล็กน้อย และค้นพบคุณค่าของชีวิต คือแง่มุมอื่นๆ ในการเรียนรู้ ซึ่งบ่อยครั้งถูกมองข้าม

ช่วยเด็กให้เรียนรู้สิ่งที่จำเป็นต่อเรียน

การศึกษาแบบองค์รวมใช้ “การสร้างความหมาย” ในขั้นตอนการศึกษา ผู้คนทุกรุ่นทุกวัยพบว่าเป็นการยากที่จะเรียนสิ่งต่างๆ ซึ่งไม่มีความหมายต่อเขา ในทางกลับกัน เขาพบว่าต้องอาศัยความเพียรพยายามน้อยกว่ามากที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ซึ่งมีความหมาย วิธีการศึกษาแบบองค์รวมจะให้ความเคารพ และดำเนินงานกับโครงสร้างความหมาย ซึ่งเด็กให้ความสำคัญ แทนที่จะเริ่มจากมุมมองว่าสิ่งใด “ควร” มีความหมายต่อเด็ก

ทักษะด้านวิชาการเป็นสิ่งที่สอนกันได้ ในขณะที่ให้เหตุการณ์หรือกลไกความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตเด็กอยู่แล้ว ประสบการณ์ด้านอารมณ์ความรู้สึกของเด็ก เช่น ความกลัว ความขัดแย้ง และมิตรภาพ ล้วนนำมาใช้เพื่อเพิ่มพูนการเรียนรู้ของเด็กได้

อุปกรณ์อีกอย่างหนึ่งที่ใช้การศึกษาแบบองค์รวมนำมาใช้ เพื่อช่วยเด็กให้เรียนรู้ คือความยืดหยุ่น ไม่ใช่เด็กทุกคนที่เรียนรู้ได้ในระดับเดียวกัน และไม่มีเด็กคนใดเรียนรู้ในระดับเดิมตลอดเวลา เด็กจะรู้สึกเบื่อเมื่อการเรียนไม่ใช่ระดับเขาวนปัญญาของเขา และเด็กจะหมดความสนใจ เมื่อระดับการเรียนช้าหรือเร็วเกินไป

ดังที่ ดร. มาร์ติน ลูเธอร์ คิง จูเนียร์ กล่าวว่า “ภารกิจของการศึกษาคือ สอนให้คนเรานึกคิดในวงกว้าง และนึกคิดในเชิงวิจารณ์ เขาวนปัญญาบวกกับนิสสัยใจคอ นี่แหละคือเป้าหมายของการศึกษาที่แท้จริง” ■

10 วิธีเพื่อดึงใจ ให้รักการเรียนรู้

โดย เอริน แม็คเฟอร์สัน ปรับเปลี่ยน

จากใจ
ผู้ปกครอง

ลองนึกถึงรอยยิ้มบนใบหน้าบุตรหลาน เมื่อคุณอ่านเรื่องเล่าที่ยอดเยี่ยม หรือนึกถึงดวงตาเป็นประกาย เมื่อคุณชี้ให้เขาดูต้นอ่อนที่เพิ่งโผล่ขึ้นมาจากดิน สิ่งพิเศษเกี่ยวกับการสอนเด็กเล็กคือ เขามีความปรารถนาโดยกำเนิดที่จะเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับโลก น่าเศร้าที่ว่าการรักเรียนโดยกำเนิดเหล่านี้ บ่อยครั้งถูกกลืนไปเสีย พอเด็กเข้าเรียนชั้นประถมต้น ก็ถูกบดขยี้ด้วยมาตรฐานด้านวิชาการที่ขาดประสิทธิผล และหลักสูตรที่บ่งบอกว่าไม่ถูกต้อง ซึ่งลบล้างความยินดีไปจากการเรียนรู้

แต่ไม่ต้องเป็นเช่นนั้น! ในฐานะผู้ปกครอง คุณสร้างผลกระทบใหญ่หลวงต่อการรักเรียนในอนาคตของบุตรหลานได้ โดยเพียงแค่ให้เขาเรียนรู้ในแง่ที่ไม่ใช่แค่การศึกษา ทว่าน่าสนุกด้วย ต่อไปนี้เป็นวิธีการบางส่วนที่ช่วยให้คุณให้เขาเช่นนั้น

1. สอนเด็กให้คิดเชิงวิจารณ์ สารอะดรีนาลินจะสูบฉีด เมื่อต้องหาทางแก้ปริศนาที่ยาก ซึ่งจะชวนให้เด็กต้องการทำเช่นนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า นั่นจะสร้างสรรคผู้เรียนรู้และนักแก้ปัญหาตลอดชีวิต

2. ตอบรับเด็กในระดับของเขา เด็กบางคนชอบเรียนรู้จากการสัมผัสหรือเคลื่อนไหวร่างกาย และต้องทำกิจกรรมเพื่อช่วยให้เติบโต บางคนชอบเกม บางคนชอบอ่านหนังสือ ขอให้พยายามอย่างหนักที่จะแสดงให้เด็กเห็นว่าคุณให้ความสำคัญต่อเอกลักษณ์ในความสนใจและแบบฉบับการเรียนรู้ของเขา

3. ผสมผสานการเรียนรู้กับการเล่น การเล่นและการเรียนควบคู่กันไปได้ สำหรับเด็กเล็ก การเล่นคือการเรียน ดังนั้นพยายามรวมแ่งคิดเรื่องการสอนไว้ ในระหว่างทำกิจกรรมสนุกๆ เช่น สร้างปราสาททราย หรือเล่นทำกับข้าวในครัว ให้การศึกษาน่าสนุก และเป็นส่วนสำคัญในช่วงแรกๆ ของผู้เรียน ตั้งแต่เยาว์วัย

4. เชื้ออำนาจการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี เด็กชื่นชอบเทคโนโลยี หนึ่งในวิธีที่ดีที่สุดที่จะให้เด็ก

ตื่นเต้นเกี่ยวกับการเรียน คือ เสริมหลักสูตรการสอนด้วยเทคโนโลยี ลองให้เด็กเล่นเกมที่เกี่ยวข้องกับการสอนบนแท็บเล็ต หลังจากที่สอนนับเลข หรือให้รางวัลความประพฤติที่ดีด้วยช่วงเวลาที่ใช้เทคโนโลยี

5. รับฟังบุตรหลาน ขอให้เต็มใจใช้เวลาพูดคุยกับบุตรหลาน และค้นพบว่าอะไรทำให้เขาสนใจ เพื่อคุณจะได้ปรับการเรียนรู้อันให้เหมาะสม

6. แสดงให้บุตรหลานเห็นว่าคุณรักการเล่นและการเรียน ให้เด็กดูหนังสือเล่มโปรดของคุณ และให้เด็กเห็นคุณอ่านหนังสือเล่มนั้น หรือไม่กี่พันเหงาจากกิจกรรมศิลปะ เพื่อสาริตการที่คุณเองรักการวาดภาพ และแสดงความสามารถพิเศษของคุณ ด้วยการสร้างปราสาททราย หรือดำไปเก็บของเล่นที่จมน้ำ... มีส่วนร่วมและแสดงให้เห็นว่าคุณสนุกกับการเล่น

7. รับรู้ผลสำเร็จ ถ้าคุณสังเกตว่าบุตรหลานฝึกทักษะใดจนคล่องแคล่วโดยเฉพาะ หรือเล่นเกมหนึ่งเก่งมาก ขอให้หยิบยกผลสำเร็จของเขาขึ้นมาบอกกล่าว แม้แต่การรับรู้เล็กน้อย อาจสร้างแรงจูงใจที่ใหญ่หลวงได้

8. ให้ทั้งครอบครัวมีส่วนร่วม ทำกิจกรรมสนุกๆ ที่สปีชโยชน์ร่วมกัน สำหรับเด็กวัยเยาว์ ในฐานะที่เป็นครอบครัวเดียวกัน

9. ผสมผสาน พยายามผสมผสานการเรียนรู้วันหนึ่ง และเดินชมธรรมชาติวันหนึ่ง เพื่อให้เด็กทราบว่ามีหลายวิธีที่จะเรียนรู้และเติบโต

10. สรุปผล นีดูเรียบง่าย แต่การสรุปผลสั้นๆ เมื่อเล่นเสร็จ จะช่วยเด็กให้จดจำสิ่งที่เขาเรียนรู้ การใช้เวลาสองสามนาทีเพื่อรำลึกถึงสิ่งที่เรียนรู้จากการเล่น จะช่วยให้เด็กจำได้ดีขึ้น ■

คำถามสำหรับคุณ:

คุณสนใจบุตรหลานให้รักการเรียนอย่างไร บอกเล่าให้เราฟังได้ที่

motivated@motivatedmagazine.com.

ไม่มีวันแก่เกินเรียน

เว็บไซต์ปรับเปลี่ยน www.values.com

ฉันไม่มีวันหมกมุ่นกับอายุของฉัน อายุอาจจำกัดสิ่งที่ฉันทำได้ トラバドที่ความคิดจิตใจและสุขภาพเรายังดี อายุเป็นเพียงตัวเลข — โนลา ออคส์ อายุ 103 ปี

สำหรับหลายคน “ปีทอง” คือช่วงเวลาที่ผ่อนคลาย และรำลึกถึงผลสำเร็จในอดีต โนลา ออคส์ ผู้มีชื่อบันทึกในกินเนสส์บุ๊ก ว่าเป็นผู้จบปริญญาตรีที่มีอายุมากที่สุดในโลก เมื่อวัย 95 ปี เธอถือว่าอายุเป็นโอกาสรับความท้าทายใหม่ๆ และมุ่งสู่เป้าหมายที่ยังไม่บรรลุผล

เธอถือกำเนิดเมื่อปี ค.ศ. 1911 ที่อิลลินอยส์ โนลารักการเรียนเสมอมา เธอเรียนเก่ง เธอจบมัธยมปลายในปี ค.ศ. 1929 และเริ่มเรียนมหาวิทยาลัยผ่านหลักสูตรทางไปรษณีย์ หลังจากสอบผ่านและได้รับประกาศนียบัตรครู เธอสอนที่โรงเรียนในเทศมณฑลเป็นเวลาสี่ปี ก่อนที่จะแต่งงานกับสามีของเธอ คือ เวอร์มอน ออคส์

ไม่นานนักชีวิตการทำฟาร์มก็หันเหความคิดใดๆ ในการศึกษาต่อ โนลามีชีวิตที่ดี และ

สุขสบายที่ฟาร์ม เธอเลี้ยงดูบุตรสี่คน เธอเฝ้าปรารถนาที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับโลกที่อาศัยอยู่ แต่เธอไม่ได้ทำเช่นนั้น จนกระทั่งเวอร์มอนเสียชีวิต ในปีค.ศ. 1972 โนลาคิดที่จะศึกษาต่ออย่างเป็นทางการ

“ฉันเพียงคิดว่าการทำอะไรสักอย่างข้างนอก ฟาร์มคงจะสนุก” เธออธิบาย “สิ่งแรกที่ฉันเรียนคือหัดเล่นเทนนิสที่วิทยาลัยชุมชน เมื่อปี ค.ศ. 1978 ตอนนั้นฉันอายุ 67 ปี”

ที่มหาวิทยาลัย ถึงแม้ว่าเธอจะมีหลาน 13 คน และเหลน 15 คน โนลาไม่สะทกสะท้านกับเพื่อนร่วมชั้นวัยหนุ่มสาว ไหวพริบตามธรรมชาติและเสน่ห์การเป็นคนติดดิน ช่วยเธอให้เข้ากับเพื่อนนักศึกษาได้ง่ายดาย

“นักศึกษาที่มหาวิทยาลัยยอมรับฉัน ฉันเป็นคนรักสนุก ฤดูใบไม้ร่วงปีนั้น ฉันสมัครเรียนการตลาดสำหรับธุรกิจการเกษตร” โนลากกล่าว “ฉันไม่คิดว่าจะสำเร็จการศึกษาหรอก ตลอดระยะเวลา 10 ปี ฉันเพียงแค่อ่านสิ่งที่ฉันสนใจ สิ่งที่ฉันคงจะชอบทำ ส่วนใหญ่เป็นวิชาประวัติศาสตร์และเรียงความ แล้ว

ศาสตราจารย์คนหนึ่งมาหาฉัน และบอกว่า ถ้าฉันเรียนวิชาพีชคณิต ฉันจะมีจำนวนเครดิต ชั่วโมงเรียนมากพอที่จะสำเร็จการศึกษา”

ในปี ค.ศ. 1988 เมื่ออายุ 77 ปี โนลา ได้รับอนุปรัชญาจากวิทยาลัยชุมชนดอดจ์ซิตี หลังจากนั้นเธอก็ปรารถนาที่จะบรรลุอีก เป้าหมายหนึ่ง

“ฉันยังต้องการเรียนต่อ ฉันสนุกเมื่อไปเรียน ถ้าฉันมีงานมอบหมายตอนเย็น ฉันก็มีอะไรทำ นั่นนำยินดีนะคุณ” เธอรำลึกอดีตให้ฟัง

เธอเริ่มต้นโดยการเรียนต่อที่ดอดจ์ซิตี แต่ไม่นานนักเธอก็มีความทะเยอทะยานมากขึ้น เธออีเมลล์ถึงที่ปรึกษาภาควิชาการประจำมหาวิทยาลัยฟอร์ทเฮย์สสเตท ในเฮย์ส รัฐแคนซัส กล่าวว่าเธอเคยเรียนคอร์สหนึ่งจากมหาวิทยาลัยเมื่อหลายปีก่อน หลังจากค้นหาข้อมูล ที่ปรึกษาพบบัตร 3x5 ในห้องใต้ดินของตึกฝ่ายบริหาร ระบุว่าโนลาเคยเป็นนักศึกษาจริงๆ ในปี ค.ศ. 1930 เมื่อที่ปรึกษาอีเมลล์กลับมา ด้วยคำถามว่า “โนลา คุณอายุเท่าไร”

ตอนแรกโนลาเรียนทางไกลแต่ในที่สุด

เธอย้ายไปห่างจากฟาร์ม 100 ไมล์ เพื่อพักที่มหาวิทยาลัย ในฐานะนักศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ โนลานำมุมมองสดใหม่มาสู่ชั้นเรียน เมื่อเธอบอกเล่าประสบการณ์ส่วนตัวของเธอ เธอกลายเป็นที่โปรดปราน ทั้งของนักศึกษาและศาสตราจารย์

“ฉันชอบเล่าเรื่องให้คนอื่นฟัง” โนลากล่าว หลังจากสำเร็จการศึกษา เธอได้ทำเช่นนั้น เมื่อเรือสำราญพรินเซสครุสไลน์ส จ้างเธอไปเป็นแม่กบบรรยาย ในการท่องเที่ยวเลคารีเบียนเก้าวัน

สำหรับคนส่วนใหญ่ การสำเร็จการศึกษาเมื่ออายุ 95 ปี มีเกรดเฉลี่ย 3.7 อาจเป็นผลสำเร็จมากพอ แต่ไม่ใช่สำหรับโนลา ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2010 เมื่ออายุ 98 ปี โนลาออกคล์ ได้รับปริญญาโท เธอเป็นผู้ที่อายุมากที่สุดซึ่งได้รับความสำเร็จโดดเด่นเช่นนั้น เมื่อเธอฉลองวันเกิดครบรอบ 100 ปี โนลากำลังเรียนต่อระดับปริญญาโท และได้ทำงานเป็นผู้ช่วยสอนนักศึกษาระดับอนุปรัชญา เธออยู่ในระหว่างการเขียนหนังสือ เธอเป็นแบบอย่างของผู้ที่ดำเนินชีวิตเต็มเปี่ยมที่สุดอย่างแท้จริง ■

อย่าเลิกเรียนรู้

ข้อควรคิด

การศึกษาคืออาวุธทรงพลังที่สุด ซึ่งคุณใช้เพื่อเปลี่ยนโลกได้ — เนลสัน แมนเดลา

สำหรับผม ผมมีแรงผลักดันจากปรัชญาหลักสองอย่าง คือ เรียนรู้เกี่ยวกับโลกวันนี้มากกว่าที่เคยรู้เมื่อวานนี้ และช่วยบรรเทาความทุกข์ทรมานของผู้อื่น คุณจะประหลาดใจว่านั่นจะช่วยให้คุณก้าวไปไกลแค่ไหน

— เนล เดอกราสซี ไทสัน

บุคคลเดียวที่ได้รับการศึกษา คือ ผู้ที่ได้เรียนรู้ที่จะเรียน และเปลี่ยนแปลง — คาร์ล โรเจอร์ส

การศึกษาคือสิ่งที่คงอยู่ หลังจากที่คุณเราลืมไปแล้วว่าได้เรียนอะไรมาบ้างในโรงเรียน

— อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์

วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ แทนที่หัวคิดที่ว่างเปล่า ด้วยหัวคิดที่เปิดรับ

— มัลคอล์ม โฟร์บส

เป้าหมายยิ่งใหญ่ของการศึกษา ไม่ใช่ความรู้ ทว่าเป็นการลงมือปฏิบัติ

— เฮอริเบิร์ต สเปนเซอร์

รั้วชนิดเดียวที่ป้องกันโลกนี้ คือ การมีความรอบรู้อย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับโลก — จอห์น ล็อก

แนวทางที่การศึกษาเริ่มต้นสำหรับมนุษย์ จะกำหนดอนาคตของเขาในชีวิต

— พลตาโต

คุณเปิดหนังสือโดยไม่เรียนรู้อะไรไม่ได้หรอก

— ชงจื้อ

ยิ่งคุณอ่านมากเท่าไร คุณก็ยิ่งจะรู้อะไรต่างๆ มากขึ้นเท่านั้น ยิ่งคุณเรียนรู้มากเท่าไร คุณก็จะไปในที่ต่างๆ มากยิ่งขึ้นเท่านั้น — ดร. ชูต

ปลูกฝังความปรารถนาแรงกล้าเพื่อการเรียนรู้ ถ้าคุณทำเช่นนั้น คุณจะไม่มีวันหยุดเติบโต — แอนโทนี เจ เดอแอนเจโล

